

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1071/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 21 октомври 2009 година

за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 71, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните ⁽²⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Завършването на вътрешния пазар на автомобилни превози в условия на лоялна конкуренция изисква еднообразно прилагане на общи правила за допускане до професията автомобилен превозвач на товари или на пътници („професията автомобилен превозвач“). Тези общи правила ще допринесат за повишаване на професионалната квалификация на автомобилните превозвачи, за рационализиране на пазара, за подобряване на качеството на услугата в интерес на автомобилните превозвачи, техните клиенти и икономиката като цяло, както и за по-голяма пътна безопасност. Те ще допринесат също така за реалното упражняване на правото на установяване на автомобилните превозвачи.
- (2) Директива 96/26/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози ⁽⁴⁾ определя минималните условия за допускане до професията автомобилен превозвач, както и взаимното признаване на документите,

които се изискват за тази цел. Въпреки това опитът, оценката на въздействието и различни проучвания сочат, че посочената директива се прилага непоследователно от държавите-членки. Тези различия имат редица отрицателни последици, и по-специално нарушаване на конкуренцията, непрозрачност на пазара и разлики при осъществяване на мониторинг, както и риск предприятия, чийто персонал е с по-ниска професионална квалификация, да проявяват небрежност по отношение на или да спазват в по-малка степен правилата за пътна безопасност и социалните стандарти, което може да навреди на репутацията на отрасъла.

- (3) Тези последици имат още по-голям отрицателен ефект, тъй като могат да нарушат доброто функциониране на вътрешния пазар на автомобилни превози поради факта, че пазарът на международни превози на товари и на някои каботажни превози е достъпен за предприятия от цялата Общност. Единственото условие, наложено на тези предприятия, е да притежават лиценз на Общността, който може да бъде получен, при условие че изпълняват изискванията за допускане до професията автомобилен превозвач, установени с Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози ⁽⁶⁾.

- (4) Поради това е целесъобразно да се модернизират съществуващите правила за допускане до професията автомобилен превозвач, за да се гарантира тяхното по-еднообразно и по-ефективно прилагане. Тъй като спазването на тези правила представлява основно условие за достъп до пазара на Общността, а приложимите инструменти на Общността в тази област са регламенти, най-подходящ инструмент за регулиране на допускането до професията автомобилен превозвач е регламентът.

- (5) На държавите-членки следва да се позволи да адаптират условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач в най-отдалечените региони, посочени в член 299, параграф 2 от Договора, поради особените характеристики и ограничения в тези региони. Същевременно установените в тези региони предприятия, които спазват условията за упражняване на професията автомобилен превозвач единствено вследствие на такова адаптиране, не следва да получават лиценз на Общността. Адаптирането на условията за упражняване на професията автомобилен превозвач не следва да създава пречки

⁽¹⁾ ОВ С 151, 17.6.2008 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 1.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 21 май 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник), обща позиция на Съвета от 9 януари 2009 г. (ОВ С 62 Е, 17.3.2009 г., стр. 1), позиция на Европейския парламент от 23 април 2009 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 септември 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 124, 23.5.1996 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Вж. страница 72 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁶⁾ Вж. страница 88 от настоящия брой на Официален вестник.

- за предприятията, които биха били допуснати до професията автомобилен превозвач и които отговарят на общите условия, установени в настоящия регламент, да извършват транспортна дейност в най-отдалечените региони.
- (6) За да се осигури лоялна конкуренция, общите правила за упражняване на професията автомобилен превозвач следва да се прилагат възможно най-пълно за всички предприятия. Същевременно не е необходимо в приложното поле на настоящия регламент да се включат предприятията, които извършват единствено превози с много малко въздействие върху пазара на превози.
- (7) Държавата-членка на установяване носи отговорност за провеждане на проверките за това дали предприятието спазва по всяко време условията, определени в настоящия регламент, за да бъдат компетентните органи на тази държава-членка в състояние при необходимост да вземат решение за спиране на действието или отнемане на разрешенията, които позволяват на предприятието да осъществява дейност на пазара. Точното спазване на условията за допускане до професията автомобилен превозвач и надеждният мониторинг предполагат предприятията да бъдат трайно и действително установени.
- (8) Физическите лица, които отговарят на изискванията за добра репутация и професионална компетентност, следва да бъдат ясно определени и посочени на компетентните органи. Тези лица („ръководители на транспортната дейност“) следва да пребивават в държава-членка и да ръководят действително и постоянно транспортната дейност на предприятия за автомобилни превози. Затова е уместно да се уточни при какви условия се счита, че дадено лице ръководи действително и постоянно транспортната дейност на дадено предприятие.
- (9) Добрата репутация на ръководителя на транспортната дейност изисква той да не е осъждан за тежки престъпления и да не са му налагани санкции за сериозно нарушение, по-специално на правилата на Общността в областта на автомобилния транспорт. Присъда или санкции, наложени на ръководител на транспортната дейност или на предприятие за автомобилни превози в една или повече държави-членки за най-тежките нарушения на разпоредбите на Общността следва да водят до загуба на добрата репутация, при условие че компетентният орган установи, че преди неговото окончателно решение е надлежно проведена и документирана процедура по разследване, осигуряваща основни процесуални права, както и че са зачетени съответните права на обжалване.
- (10) Необходимо е предприятията за автомобилни превози да имат минимална финансова стабилност, за да се гарантира нормалното започване на дейността им и доброто им управление. Банкова гаранция или застраховка за професионални рискове може да представлява лесен и финансово изгоден метод за доказване на финансовата стабилност на предприятията.
- (11) Високото ниво на професионална квалификация следва да увеличи социално-икономическата ефективност на сектора на автомобилния транспорт. Поради това кандидатите за поста ръководител на транспортната дейност следва да притежават качествени професионални знания. За да се гарантира по-голяма еднородност на изпитите, както и да се насърчи постигането на високо качество на обучението, е целесъобразно да се предвиди държавите-членки да разрешават създаването на изпитните центрове и центровете за обучение според определени от тях критерии. Ръководителите на транспортната дейност следва да притежават необходимите знания за управление както на вътрешни, така и на международни превози. Възможно е списъкът с учебните дисциплини, по които се изискват познания за получаване на удостоверение за професионална квалификация, както и редът и условията за организиране на изпити, да се изменят в хода на техническия прогрес, поради което следва да се предвиди възможност за тяхното актуализиране. Държавите-членки следва да имат възможност да освободят от изпити лица, които могат да представят доказателства за продължителен опит в ръководството на транспортна дейност.
- (12) Лоялната конкуренция и автомобилните превози, при които се спазват изцяло правилата, предполагат еднаква степен на мониторинг от страна на държавите-членки. Националните органи, които отговарят за мониторинга на предприятията и следят за валидността на разрешенията им, имат основна роля в това отношение и следва да се гарантира, че при необходимост те вземат подходящи мерки, по-специално в по-сериозните случаи чрез спиране на действието или отнемане на разрешенията, или за обявяване на неспособността на ръководители на транспортната дейност, които системно проявяват небрежност или действат недобросъвестно. Това трябва да бъде предшествано от надлежна оценка на мярката по отношение на принципа на пропорционалност. Предприятието следва обаче да бъде предупредено предварително и да разполага с разумен срок, за да отстрани нередностите, преди да му бъдат наложени тези санкции.
- (13) По-добре организираното административно сътрудничество между държавите-членки би подобрило ефективността на мониторинга на предприятията, осъществяващи дейността си в няколко държави-членки, и би намалило административните разходи. Електронните регистри на предприятията, свързани в рамките на Общността, които спазват правилата на Общността за защита на личните данни, биха улеснили това сътрудничество и намалили разходите, свързани с проверки както на предприятията, така и на администрациите. В някои държави-членки вече съществуват национални регистри. Изградена е също и инфраструктура с оглед насърчаване на връзките между държавите-членки. Следователно по-системното използване на електронните регистри би могло да допринесе значително за намаляването на административните разходи за проверки и за подобряването на ефективността им.
- (14) Някои данни в националните електронни регистри, свързани с нарушения и санкции, имат личен характер. Следователно държавите-членки следва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират спазването на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾, по-специално по отношение на

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

мониторинга на обработката на лични данни от органите на публична власт, правото на съответните лица на получаване на информация, правото им на достъп и възразение. За целите на настоящия регламент изглежда необходимо подобни данни да се съхраняват за минимален срок от две години, за да се избегне установяването в други държави-членки на предприятия, които са лишени от права.

(15) С оглед подобряване на прозрачността и създаване на възможност за клиента на предприятие за превози да провери дали това предприятие притежава подходящото разрешително, някои данни, фигуриращи в националния електронен регистър следва да бъдат публично достъпни, при условие че са спазени съответните разпоредби за защита на данните.

(16) Свързването на националните електронни регистри е от основно значение, за да се осигури бърз и ефикасен обмен на информация между държавите-членки и да се гарантира, че автомобилните превозвачи не са подведени от възможността да извършат или да поемат риска да извършат тежки нарушения в държава-членка, различна от тяхната държава-членка на установяване. Това свързване изисква съвместното определяне на точен формат на данните, които трябва да бъдат обменени, както и на техническите процедури за обмен на такива данни.

(17) За да се осигури ефективен обмен на информация между държавите-членки, следва да бъдат посочени национални звена за контакт и да бъдат уточнени някои общи процедури, свързани най-малко със сроковете и вида на информацията, която трябва да бъде предадена.

(18) За да се улесни свободата на установяване, представянето на подходящи документи, издадени от компетентен орган на държавата-членка, в която е пребивавал ръководителят на транспортната дейност, следва да се приема като достатъчно доказателство за добра репутация с оглед допускане до професията автомобилен превозвач в държавата-членка на установяване, при условие че може да се установи, че съответните лица не са били обявени за неспособни да упражняват тази професия в други държави-членки.

(19) По отношение на професионалната компетентност, за да се улесни свободата на установяване, само един образец на удостоверение, издадено съгласно настоящия регламент, се приема за достатъчно доказателство в държавата-членка на установяване.

(20) На общностно равнище е необходим по-строг мониторинг на прилагането на настоящия регламент. Това предполага предоставяне от Комисията на редовни съставени въз основа на националните регистри доклади за добрата репутация, финансовата стабилност и професионалната компетентност на предприятията в сектора на автомобилния транспорт.

(21) Държавите-членки следва да предвидят санкции, приложими за нарушения на настоящия регламент. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

(22) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно осъвременяването на правилата за допускане до професията автомобилен превозвач, за да се осигури по-еднообразното и ефективно прилагане на тези правила в държавите-членки, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на настоящия регламент, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(23) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.

(24) По-специално на Комисията следва да бъде представено правомощието за съставяне на списък с категориите, видовете и тежестта на нарушенията, които водят до загуба на добрата репутация на автомобилните превозвачи, за адаптиране към техническия прогрес на приложения I, II и III към настоящия регламент относно знанията, които да се вземат под внимание за признаване на професионалната компетентност от държавите-членки, и относно образца на удостоверение за професионална компетентност, и за съставяне на списък с нарушенията, които, наред с определените в приложение IV към настоящия регламент, могат да доведат до загубата на добрата репутация. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(25) Директива 96/26/ЕО следва да бъде отменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящият регламент урежда допускането до и упражняването на професията автомобилен превозвач.

2. Настоящият регламент се прилага за всички предприятия, установени в Общността, които упражняват професията автомобилен превозвач. Той се прилага също за предприятия, които имат намерение да упражняват професията автомобилен превозвач. Позоваванията на предприятия, упражняващи професията автомобилен превозвач, се считат при необходимост за включващи позоваване и на предприятия, възнамеряващи да упражняват такава професия.

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

3. По отношение на регионите, посочени в член 299, параграф 2 от Договора, съответните държави-членки могат да адаптират условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, при условие че дейността се извършва изцяло в тези региони от установени в тях предприятия.

4. Чрез дерогация от параграф 2, освен ако в националното законодателство не е предвидено друго, настоящият регламент не се прилага за:

- а) предприятия, които упражняват професията автомобилен превозвач на товари единствено с моторни превозни средства или състав от превозни средства с допустима максимална маса в натоварено състояние до 3,5 тона. Въпреки това държавите-членки могат да снижат този праг за всички или за някои категории автомобилни превози;
- б) предприятия, предоставящи изключително услуги за автомобилен превоз на пътници с нетърговска цел, или предприятия, чиято основна дейност не е тази на автомобилен превозвач на пътници;
- в) предприятия, които упражняват професията автомобилен превозвач единствено с моторни превозни средства с максимална разрешена скорост до 40 km/h.

5. Държавите-членки могат да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящия регламент само тези автомобилни превозвачи, осъществяващи изключително вътрешни превози, които имат само незначително влияние върху транспортния пазар поради:

- а) естеството на превозваните товари; или
- б) кратките разстояния при превозите.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- 1. „професия автомобилен превозвач на товари“ означава дейността, осъществявана от всяко предприятие, превозващо товари за чужда сметка или срещу възнаграждение с моторни превозни средства или състав от превозни средства;
- 2. „професия автомобилен превозвач на пътници“ означава дейността, осъществявана от всяко предприятие посредством моторни превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че да са подходящи за превозване на повече от девет лица, включително водача, и предназначени за тази цел, услуги по пътнически превози за всички или за определени категории пътници срещу заплащане от страна на превозваното лице или от организатора на превоза;
- 3. „професия автомобилен превозвач“ означава професията автомобилен превозвач на пътници или професията автомобилен превозвач на товари;
- 4. „предприятие“ означава всяко физическо или юридическо лице, независимо дали със стопанска или нестопанска цел, или всяко сдружение или група лица без правосубектност, независимо дали със стопанска или нестопанска цел, или всяка официална структура, независимо дали има собствена правосубектност или е зависима от орган, който има такава

правосубектност, извършващи превоз на пътници или всяко физическо или юридическо лице, извършващо превоз на товари със стопанска цел;

- 5. „ръководител на транспортната дейност“ означава физическо лице, наето от предприятие, или когато самото предприятие е физическо лице — същото лице, или когато това е предвидено — друго физическо лице, определено от това предприятие с договор, което ръководи действително и постоянно транспортната дейност на това предприятие;
- 6. „разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач“ означава административен акт, с който се разрешава на предприятие, отговарящо на условията, предвидени в настоящия регламент, да упражнява професията автомобилен превозвач;
- 7. „компетентен орган“ означава орган в държава-членка на национално, регионално или местно равнище, който, за целите на даването на разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач, проверява дали дадено предприятие отговаря на условията, предвидени в настоящия регламент, и който е упълномощен да даде, да спре действието на или да отнеме разрешението за упражняване на професията автомобилен превозвач;
- 8. „държава-членка на установяване“ означава държавата-членка, в която е установено дадено предприятие, независимо дали неговият ръководител на транспортната дейност е с произход от друга държава.

Член 3

Изисквания за упражняване на професията автомобилен превозвач

- 1. Предприятия, които упражняват професията автомобилен превозвач, трябва да:
 - а) са действително и трайно установени в една от държавите-членки;
 - б) имат добра репутация;
 - в) имат необходимата финансова стабилност; и
 - г) притежават необходимата професионална компетентност.
- 2. Държавите-членки могат да вземат решение за налагане на допълнителни изисквания, които са пропорционални и недискриминационни и които предприятията трябва да изпълнят, за да упражняват професията автомобилен превозвач.

Член 4

Ръководител на транспортната дейност

- 1. Предприятие, което упражнява професията автомобилен превозвач, определя за ръководител на транспортната дейност най-малко едно физическо лице, което отговаря на изискванията, определени в член 3, параграф 1, букви б) и г), и което:
 - а) ръководи действително и постоянно транспортната дейност на предприятието;

- б) има реална връзка с предприятието, например в качеството си на служител, директор, собственик, съдружник или акционер, или ръководи предприятието, или ако предприятието е физическо лице — е същото това лице; и

- в) пребивава в Общността.

2. Когато дадено предприятие не отговаря на предвиденото в член 3, параграф 1, буква г) изискване за професионална компетентност, компетентният орган може да му разреши да упражнява професията автомобилен превозвач без определен в съответствие с параграф 1 от настоящия член ръководител на транспортната дейност, при условие че:

- а) предприятието определи физическо лице, пребиваващо в Общността и отговарящо на изискванията, предвидени в член 3, параграф 1, букви б) и г), което е оправомощено с договор да изпълнява функциите на ръководител на транспортната дейност от името на предприятието;
- б) договорът, обвързващ предприятието с лицето, посочено в буква а), уточнява задачите, които това лице трябва да изпълнява действително и постоянно, и определя отговорностите му като ръководител на транспортната дейност. Задачите, които трябва да се уточнят, включват по-специално такива, които са свързани с поддръжка на превозните средства, проверка на договори и документи за превоз, водене на основно счетоводство, разпределяне на товарите или превозите на водачите и превозните средства и проверка на процедурите в областта на безопасността;
- в) в качеството си на ръководител на транспортната дейност лицето, посочено в буква а), може да ръководи транспортната дейност на не повече от четири различни предприятия с общ автомобилен парк от максимум 50 превозни средства. Държавите-членки могат да решат да намалят броя на предприятията и/или размера на общия автомобилен парк, които могат да бъдат ръководени от това лице; и
- г) посоченото в буква а) лице изпълнява уточнените задачи единствено в интерес на предприятието и упражнява отговорностите си независимо от другите предприятия, за които съответното предприятие извършва превози.

3. Държавите-членки могат да решат, че ръководителят на транспортната дейност, определен съгласно параграф 1, не може да бъде и определен в съответствие с параграф 2, или че може да бъде определен по отношение на ограничен брой предприятия или по отношение на автомобилен парк, който е по-малък от посочения в параграф 2, буква в).

4. Предприятието уведомява компетентния орган за определения(те) ръководител(и) на транспортната дейност.

ГЛАВА II

УСЛОВИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ СПАЗЕНИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ИЗИСКВАНИЯТА, ПРЕДВИДЕНИ В ЧЛЕН 3

Член 5

Условия, свързани с изискването за установяване

За да спази изискването, предвидено в член 3, параграф 1, буква а), предприятието трябва, в съответната държава-членка:

- а) да разполага с място на дейност, разположено в тази държава-членка, с помещения, в които да държи основните си търговски документи, по-специално счетоводни документи, документи, свързани с управлението на персонала, документи за периодите на управление на превозното средство и почивка, както и всякакви други документи, които трябва да се предоставят на компетентния орган при проверки за спазване на условията, предвидени в настоящия регламент. Държавите-членки могат да поставят изискване установените на тяхна територия предприятия да разполагат също така с други документи в своите помещения по всяко време;
- б) след получаване на разрешението, да разполага с едно или повече превозни средства, които са регистрирани или по друг начин са пуснати в движение в съответствие със законодателството на съответната държава-членка, независимо дали тези превозни средства са изцяло негова собственост или се ползват например съгласно договор за покупко-продажба на изплащане, наем или лизинг;
- в) да извършва действително и постоянно с необходимото административно оборудване своята дейност, свързана с посочените в буква б) превозни средства, и с подходящото техническо оборудване и съоръжения в експлоатационен център, разположен в съответната държава-членка.

Член 6

Условия, свързани с изискването за добра репутация

1. При спазване на параграф 2 от настоящия член държавите-членки определят условията, които трябва да бъдат изпълнени от предприятията и ръководителите на транспортната дейност, за да изпълнят изискването за добра репутация, предвидено в член 3, параграф 1, буква б).

При определянето дали дадено предприятие изпълнява това изискване държавите-членки вземат предвид начина на водене на дейност на предприятието, дейността на неговите ръководители на транспортната дейност и на всички други имащи отношение лица, определени от съответната държава-членка. Всяко позоваване в настоящия член на присъди, санкции или нарушения включва присъдите, санкциите или нарушенията на самото предприятие, неговите ръководители на транспортната дейност и всички други имащи отношение лица, определени от съответната държава-членка.

Условията, посочени в първа алинея, включват най-малко следните изисквания:

- a) да няма сериозни основания за съмнение в добрата репутация на ръководителя на транспортната дейност или на предприятието за превози, като например присъди или санкции за тежко нарушение на действащите разпоредби на националното право в областта на:
 - i) търговското право;
 - ii) несъстоятелността;
 - iii) условията на заплащане и труд в професията;
 - iv) движението по пътищата;
 - v) професионалната отговорност;
 - vi) трафика на хора или наркотици; и
- b) ръководителят на транспортната дейност или предприятието за превози не са били осъждани за тежко престъпление в една или повече държави-членки, нито са им налагани санкции в една или повече държави-членки за тежки нарушения на разпоредбите на общностното право, по-специално по отношение на:
 - i) периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите, работното време, както и монтирането и използването на уреди за регистриране на данни;
 - ii) максималната маса и размери на търговските превозни средства, използвани в международния трафик;
 - iii) първоначалната квалификация и продължаващото обучение на водачите;
 - iv) техническата изправност на търговските превозни средства и задължителните годишни технически прегледи на моторните превозни средства;
 - v) достъпа до пазара на международни автомобилни превози на товари или, според случая, достъпа до пазара на автомобилни превози на пътници;
 - vi) безопасността при автомобилен превоз на опасни товари;
 - vii) инсталирането и използването на устройства за ограничаване на скоростта за някои категории превозни средства;
 - viii) свидетелствата за управление;
 - ix) допускането до професията;
 - x) превоза на животни.

2. За целите на параграф 1, трета алинея, буква б):

- a) когато ръководителят на транспортната дейност или предприятието за превози са били осъдени за тежко престъпление или са им били наложени санкции в една или повече държави-членки за някое от най-тежките нарушения на разпоредбите на Общността, изложени в приложение IV, компетентният орган на държавата-членка на установяване

осъществява по подходящ начин и своевременно надлежно проведена административна процедура, което включва, ако е целесъобразно, проверка в помещенията на съответното предприятие.

Процедурата определя дали поради конкретни обстоятелства загубата на добра репутация би представлявала непропорционална мярка в дадения случай. Всяка подобна констатация трябва да е надлежно мотивирана и обоснована.

Ако компетентният орган констатира, че загубата на добра репутация би представлявала непропорционална мярка, той може да реши добрата репутация да не се засяга. В такъв случай причините се вписват в националния регистър. Броят на тези решения се посочва в доклада по член 26, параграф 1.

Ако компетентният орган не констатира, че загубата на добра репутация би представлявала непропорционална мярка, присъдата или санкцията води до загуба на добра репутация;

- b) Комисията изготвя списък с категории, видове и степени на тежест на сериозните нарушения на разпоредбите на Общността, които наред с предвидените в приложение IV могат да доведат до загуба на добра репутация. Държавите-членки вземат предвид информацията за тези нарушения, включително информацията, получена от други държави-членки, при определяне на приоритетите за проверки съгласно член 12, параграф 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му и които са свързани с този списък, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

За тази цел Комисията:

- i) определя категориите и видовете нарушения, които се срещат най-често;
- ii) определя степента на тежест на нарушенията в зависимост от вероятността те да предизвикат опасност от смъртни случаи или тежки наранявания; и
- iii) определя честотата, над която повторните нарушения се квалифицират като по-тежки, като взема предвид броя на водачите, използвани за транспортната дейност, ръководени от ръководителя на транспортната дейност.

3. Изискването за добра репутация, предвидено в член 3, параграф 1, буква б), продължава да не бъде спазено, докато не влезе в сила мярка за възстановяването на права или не бъде предприета друга мярка с равностоен ефект в резултат на прилагане на съответните разпоредби на националното право.

Член 7

Условия, свързани с изискването за финансова стабилност

1. За да бъде изпълнено изискването, предвидено в член 3, параграф 1, буква в), дадено предприятие трябва да може по всяко време на счетоводната година да посреща своите финансови задължения. За целта предприятието доказва чрез годишните си счетоводни отчети, заверени от одитор или надлежно акредитирано лице, че всяка година разполага със собствен капитал, възлизащ най-малко на 9 000 EUR, когато се използва само едно превозно средство, и на 5 000 EUR — за всяко следващо използвано превозно средство.

За целите на настоящия регламент равностойността на еврото в паричните единици на държавите-членки, които не участват в третия етап на икономическия и паричен съюз, се определя всяка година. Прилаганите обменни курсове са тези от първия работен ден на месец октомври, които са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*. Те се прилагат от 1 януари на следващата календарна година.

Счетоводните позиции, посочени в първа алинея, са тези, които са определени в Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества ⁽¹⁾.

2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган може да се съгласи или да изиска предприятието да докаже финансовата си стабилност чрез удостоверение като например банкова гаранция или застраховка, включително застраховка за професионална отговорност от една или повече банки или други финансови институции, в това число застрахователни дружества, които предоставят солидарно гаранция за предприятието по отношение на сумите, посочени в параграф 1, първа алинея.

3. Годишните счетоводни отчети, посочени в параграф 1, и гаранцията, посочена в параграф 2, които подлежат на проверка, са тези на икономическата структура, установена на територията на държавата-членка, където е подадено заявлението за разрешение, а не на която и да е друга структура, установена в друга държава-членка.

Член 8

Условия, свързани с изискването за професионална компетентност

1. За да бъде изпълнено изискването, предвидено в член 3, параграф 1, буква г), съответното(ите) лице(а) трябва да притежава(т) познания, които съответстват на нивото, предвидено в част I от приложение I по изброените в него учебни дисциплини. Тези познания се доказват посредством задължителен писмен изпит, който при решение на държавата-членка може да бъде допълнен от устен изпит. Тези изпити се организират в съответствие с част II от приложение I. За тази цел държавата-членка може да реши да въведе задължително обучение преди изпита.

2. Заинтересованите лица държат изпита в държавата-членка, в която обичайно пребивават или в държавата-членка, в която работят.

⁽¹⁾ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11.

„Място на обичайно пребиваване“ означава мястото, където лицето обичайно живее в продължение на не по-малко от 185 дни за всяка календарна година поради лични връзки, които показват близка връзка между това лице и мястото, където то живее.

Независимо от това за място на обичайно пребиваване на дадено лице, което е професионално свързано с място, различно от това, с което има лични връзки, и следователно живее последователно на различни места, намиращи се в две или повече държави-членки, се счита мястото, с което има лични връзки, при условие че това лице редовно се завръща там. Изпълнението на последното условие не се изисква, когато лицето живее в държава-членка, за да извършва задача с определен срок за изпълнение. Посещаването на университет или училище налага прехвърляне на мястото на обичайно пребиваване.

3. Единствено органите или структурите, оправомощени надлежно за тази цел от държава-членка, в съответствие с критерии, които тя определя, могат да организират писмените и устните изпити, посочени в параграф 1, и да издават съответните удостоверения. Държавите-членки следят редовно за съответствието на условията, при които тези органи или структури организират изпитите, с приложение I.

4. Държавите-членки могат, по критерии, определени от тях, надлежно да оправомощат структури, които да предложат на кандидатите качествено обучение за подготовка за изпитите, както и продължаващо обучение за актуализиране на знанията на ръководителите на транспортната дейност, които изявяват желание за това. Тези държави-членки следят редовно дали тези структури отговарят на критериите, въз основа на които са били оправомощени.

5. Държавите-членки могат да насърчават преминаването през периодично обучение на интервал от 10 години по темите, изброени в приложение I, за да се гарантира, че ръководителите на транспортната дейност са запознати с новостите в сектора.

6. Държавите-членки могат да поискат от лицата, които притежават удостоверение за професионална компетентност, но не са ръководили предприятие за автомобилен превоз на товари или за автомобилен превоз на пътници през последните пет години, да преминат през опреснителни курсове, за да актуализират знанията си, свързани с действащите разпоредби на законодателството, посочено в част I от приложение I.

7. Дадена държава-членка може да освобождава лицата, притежаващи квалификации, придобити след висше или техническо образование, от изпити по учебните дисциплини, обхванати от въпросните квалификации, издавани в същата държава-членка, които включват познания по всички учебни дисциплини, изброени в приложение I, и които са предназначени именно за тази цел. Освобождаването се прилага единствено за разделите на част I от приложение I, за които квалификацията обхваща всички учебни дисциплини, изброени след заглавието на всеки раздел.

Дадена държава-членка може да освободи притежателите на удостоверения за професионална компетентност, валидни за национални транспортни операции в тази държава-членка, от определени части от изпита.

(8) Като доказателство за професионална компетентност се представя удостоверение, издадено от органа или структурата, посочени в параграф 3. Това удостоверение не може да се прехвърля на друго лице. То се изготвя в съответствие със защитните елементи и образеца за удостоверение в приложения II и III и върху него се полага печатът на надлежно оправомощения орган или структура, който го е издал.

9. Комисията адаптира приложения I, II и III към постиженията на техническия прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

10. Комисията насърчава и улеснява непосредствения обмен на опит и информация между държавите-членки или обмена чрез структура, определена от нея, по въпросите на обучението, изпитите и разрешенията.

Член 9

Освобождаване от изпит

Държавите-членки могат да освободят от полагане на изпитите, посочени в член 8, параграф 1, лицата, които представят доказателство, че са управлявали по траен начин предприятие за превоз на товари или предприятие за превоз на пътници в една или няколко държави-членки през период от 10 години преди 4 декември 2009 г.

ГЛАВА III

РАЗРЕШЕНИЯ И МОНИТОРИНГ

Член 10

Компетентни органи

1. Всяка държава-членка определя един или повече компетентни органи, за да гарантира правилното прилагане на настоящия регламент. Тези компетентни органи са оправомощени:

- a) да разглеждат подадените от предприятията заявления;
- b) да дават разрешения за упражняване на професията автомобилен превозвач, както и да спират действието или да отнемат такива разрешения;
- b) да обявяват физическо лице за неспособно да ръководи транспортната дейност на дадено предприятие в качеството на ръководител на транспортната дейност;
- г) да извършват необходимите проверки, за да установят дали дадено предприятие отговаря на изискванията, предвидени в член 3.

2. Компетентните органи публикуват всички условия, които се изискват съгласно настоящия регламент, както и евентуални други национални разпоредби, процедурите, които трябва да се спазват от заинтересованите кандидати и съответните обяснения.

Член 11

Разглеждане и вписване на заявленията

1. Предприятие за превози, което отговаря на изискванията, предвидени в член 3, при подаване на заявление получава разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач. Компетентният орган проверява, че предприятието, което подава заявление, отговаря на изискванията, предвидени в посочения член.

2. Компетентният орган вписва в националния електронен регистър, посочен в член 16, данните за предприятията, на които дава разрешения и които са посочени в член 16, параграф 2, първа алинея, букви а) — г).

3. Срокът за разглеждане на заявление за разрешение от компетентен орган е възможно най-кратък и не надхвърля три месеца, считано от датата, на която компетентният орган е получил всички документи, необходими за разглеждане на заявлението. Компетентният орган може да удължи този срок допълнително с един месец в надлежно обосновани случаи.

4. До 31 декември 2012 г. компетентният орган проверява, в случай на каквото и да е съмнение при оценката на добрата репутация на дадено предприятие, дали към момента на подаване на заявлението определеният(те) ръководител(и) на транспортната дейност не е(са) обявен(и) в някоя от държавите-членки за неспособен(и) да ръководи(ят) транспортната дейност на предприятие съгласно член 14.

От 1 януари 2013 г. при оценката на добрата репутация на дадено предприятие компетентният орган проверява чрез достъп до данните, посочени в член 16, параграф 2, първа алинея, буква е), или чрез пряк защитен достъп до съответната част от националните регистри, или чрез искане, дали към момента на подаване на заявлението определеният(те) ръководител(и) на транспортната дейност не е(са) обявен(и) в някоя от държавите-членки за неспособен(ни) да ръководи(ят) транспортната дейност на предприятие съгласно член 14.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент и свързани с отлагане за не повече от три години на датите, посочени в настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

5. В срок от 28 дни или в по-кратък срок, който може да бъде определен от държавата-членка на установяване, предприятията, на които са дадени разрешения да упражняват професията автомобилен превозвач, уведомяват компетентния орган, дал това разрешение, за всички промени в данните, посочени в параграф 2.

Член 12

Проверки

1. Компетентните органи следят предприятията, на които са дали разрешения за упражняване на професията автомобилен превозвач, да отговарят постоянно на изискванията, предвидени в член 3. За тази цел държавите-членки извършват проверки, насочени към предприятията, за които се преценява, че представляват повишен риск. За тази цел държавите-членки разширяват системата за класифициране на риска, създадена от тях съгласно член 9 от Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно минималните условия за изпълнение

на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт ⁽¹⁾, така че да бъдат обхванати всички нарушения, посочени в член 6 от настоящия регламент.

2. До 31 декември 2014 г. държавите-членки извършват проверки най-малко на всеки пет години, за да проверят дали предприятията все още отговарят на изискванията, предвидени в член 3.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент и свързани с отлагане на датата, посочена в първа алинея, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

3. Държавите-членки извършват необходимите индивидуални проверки, за да установят дали дадено предприятие продължава да отговаря на условията за допускане до професията автомобилен превозвач, когато Комисията отправи искане за това в надлежно обосновани случаи. Те уведомяват Комисията за резултатите от проверките, както и за предприетите мерки, ако се установи, че предприятието вече не изпълнява изискванията, предвидени в настоящия регламент.

Член 13

Процедура за спиране на действието или отнемане на разрешения

1. Ако компетентният орган установи, че съществува опасност дадено предприятие да престане да изпълнява изискванията, предвидени в член 3, той уведомява предприятието за това. Ако компетентният орган установи, че едно или повече от тези изисквания вече не се спазват, той определя срок, през който предприятието да отстрани нарушенията си, в следните граници:

- а) срок до шест месеца, който може да бъде удължен с три месеца, в случай на смърт или физическа неспособност на ръководителя на транспортната дейност, за наемане на заместник на ръководителя на транспортната дейност, когато ръководителят на транспортната дейност вече не отговаря на изискванията за добра репутация или професионална компетентност;
- б) срок до шест месеца, когато предприятието трябва да отстрани нарушенията си, като докаже, че има действително и трайно място на дейност;
- в) срок до шест месеца, когато не е спазено изискването за финансова стабилност, за да се докаже, че това изискване отново ще бъде спазено по траен начин.

2. Преди предприемането на мярка за възстановяване на правата компетентният орган може да наложи на предприятията, чиито разрешения са спрени или отнети, да гарантират, че техните ръководители на транспортната дейност са преминали изпита, посочен в член 8, параграф 1.

3. Ако компетентният орган установи, че предприятието вече не отговаря на едно или повече от изискванията, предвидени в член 3, той спира или отнема разрешението за упражняване на професията автомобилен превозвач в рамките на сроковете, посочени в параграф 1 от настоящия член.

⁽¹⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 35.

Член 14

Обявяване в неспособност на ръководител на транспортната дейност

1. Когато ръководител на транспортната дейност изгуби своята добра репутация в съответствие с член 6, компетентният орган обявява този ръководител на транспортната дейност за неспособен да ръководи транспортната дейност на предприятието.

2. Освен ако и докато не бъдат предприети мерки за възстановяване на правата съгласно съответните разпоредби на националното право, посоченото в член 8, параграф 8 удостоверение за професионална компетентност на ръководител на транспортната дейност, обявен за неспособен да ръководи транспортна дейност, става невалидно във всички други държави-членки.

Член 15

Актове на компетентните органи и обжалване

1. В актовете с неблагоприятни последици, постановени от компетентните органи на държавите-членки съгласно настоящия регламент, включително за отказ по заявление за допускане до професията автомобилен превозвач, за спиране на действието или отнемане на съществуващо разрешение или за обявяване в неспособност на ръководител на транспортната дейност, се посочват мотивите за постановяването им.

Тези актове отчитат наличната информация относно нарушенията, извършени от предприятието или от ръководителя на транспортната дейност, които могат да навредят на добрата репутация на предприятието, както и всяка друга информация, с която разполага компетентният орган. В тях се посочват мерките за възстановяване на правата, прилагани при спиране на действието на разрешение или обявяване в неспособност.

2. Държавите-членки предприемат стъпки за гарантиране, че съответните предприятия и лица разполагат с възможност за обжалване на актовете, посочени в параграф 1, пред най-малко един независим и безпристрастен орган или пред съд.

ГЛАВА IV

ОПРОСТЯВАНЕ И АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 16

Национални електронни регистри

1. За целите на прилагането на настоящия регламент, и по-специално на членове 11—14 и член 26 от него, всяка държава-членка поддържа национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, които са получили разрешение от определения от нея компетентен орган във връзка с упражняване на професията на автомобилен превозвач. Обработката на данните, които се съдържат в този регистър, се извършва под надзора на органа на публичната власт, определен за тази цел. Всички компетентни органи на въпросната държава-членка имат достъп до съответните данни, които се съдържат в националния електронен регистър.

До 31 декември 2009 г. Комисията приема решение относно минималните изисквания по отношение на данните, които трябва да се вписват в националния електронен регистър от датата на неговото създаване, с цел да се улесни бъдещото свързване на регистрите. Тя може да препоръча включване и на регистрационните номера на превозните средства в допълнение към данните, посочени в параграф 2.

2. Националните електронни регистри съдържат най-малко следните данни:

- а) наименование и правна форма на предприятието;
- б) адрес на мястото на дейност;
- в) имена на ръководителите на транспортната дейност, определени като изпълняващи условията за добра репутация и професионална компетентност, или, когато е целесъобразно, името на законния представител;
- г) вид на разрешението, брой на обхванатите от него превозни средства и по целесъобразност, сериен номер на лиценза на Общността и на заверените копия от него;
- д) брой, категория и вид тежки нарушения, посочени в член 6, параграф 1, буква б), които са довели до постановяването на присъда или налагане на санкция през последните две години;
- е) имена на лица, които са обявени за неспособни да ръководят транспортната дейност на предприятие, докато не бъде възстановена добрата репутация на тези лица съгласно член 6, параграф 3, както и приложимите мерки за възстановяване на правата.

За целите на буква д) държавите-членки могат до 31 декември 2015 г. да решат да включат в националния електронен регистър само най-тежките нарушения, които са предвидени в приложение IV.

Държавите-членки могат да решат дали да съхраняват в отделни регистри данните, посочени в първа алинея, букви д) и е). В такъв случай всички компетентни органи на въпросната държава-членка имат пряк достъп или достъп при поискване до съответните данни. Поисканата информация се предоставя в срок от 30 работни дни след получаване на искането. Данните, посочени в първа алинея, букви а)—г), са публично достъпни в съответствие със съответните разпоредби относно защитата на личните данни.

Във всеки случай органи, различни от компетентните органи, имат достъп до данните, посочени в първа алинея, букви д) и е), само ако надлежно са им предоставени правомощия за надзор и налагане на наказания в сектора на автомобилните превози и ако служителите им са положили клетва или по друг начин са официално задължени да пазят тайна.

3. Данните за предприятие, чието разрешение е спряно или отнето, остават в националния електронен регистър две години след преустановяването на спирането на действието или отнемането на разрешението, след което незабавно се заличават.

Данните за лице, обявено за неспособно да упражнява професията автомобилен превозвач, остават в националния електронен регистър, докато добрата репутация на това лице не бъде възстановена съгласно член 6, параграф 3. Когато бъдат предприети мерки за възстановяване или други мерки с равностоен ефект, данните незабавно се заличават.

В данните по първа и втора алинея се посочват основанията за спирането на действието или отнемането на разрешението, или за обявяването в неспособност, в зависимост от случая, както и съответната продължителност на тези мерки.

4. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират актуализирането и точността на всички данни в националния електронен регистър, по-специално на данните, посочени в параграф 2, първа алинея, букви д) и е).

5. Без да се засягат параграфи 1 и 2, държавите-членки вземат всички необходими мерки за осигуряване на взаимно свързване и достъп до националните електронни регистри в Общността чрез националните звена за контакт, определени в член 18. В срок до 31 декември 2012 г. се осигурява достъп и взаимно свързване чрез национални звена за контакт, така че компетентен орган в която и да е държава-членка да може да извършва справки в националния електронен регистър на всяка държава-членка.

6. Общите правила относно прилагането на параграф 5, като формат на обменяните данни, технически процедури за електронна справка в националните електронни регистри на други държави-членки и насърчаване на оперативната съвместимост на тези регистри с други свързани бази данни, се приемат от Комисията в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 2, за първи път преди 31 декември 2010 г. Тези общи правила определят органа, който е отговорен за достъпа, по-нататъшното използване и актуализиране на данните след предоставяне на достъп до данните, и за тази цел включват правила относно регистрирането и проследяването на данните.

7. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент и свързани с отлагане на посочените в параграфи 1 и 5 срокове, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 3.

Член 17

Защита на личните данни

Във връзка с прилагането на Директива 95/46/ЕО държавите-членки гарантират по-специално, че:

- а) всички лица биват уведомени, когато се регистрират свързани с тях данни или се предвижда те да бъдат предоставени на трети лица. В информацията се уточняват органът, отговарящ за обработката на данните, видът на обработваните данни и основанията за тези действия;
- б) всички лица имат право на достъп до свързаните с тях данни, съхранявани от органа, отговарящ за обработката на тези данни. Това право може да бъде упражнявано без ограничение през разумни периоди от време и без прекомерно забавяне или разходи, за заявителя;
- в) всички лица, чиито данни са непълни или неточни, имат право тези данни да бъдат поправени, заличени или блокирани;

- г) всички лица имат право при наличие на първостепенно законно основание да възразят срещу обработката на данни, свързани с тях. В случай на обосновано възражение обработката не може повече да включва тези данни;
- д) предприятията спазват приложимите разпоредби за защита на личните данни, когато е необходимо.

Член 18

Административно сътрудничество между държавите-членки

1. Държавите-членки определят национално звено за контакт, което да отговаря за обмена на информация с останалите държави-членки във връзка с прилагането на настоящия регламент. Държавите-членки предават на Комисията наименованията и адресите на своите национални звена за контакт до 4 декември 2011 г. Комисията съставя списък с всички звена за контакт и го предава на държавите-членки.
2. Държавите-членки, които обменят информация в рамките на настоящия регламент, използват определените съгласно параграф 1 национални звена за контакт.
3. Държавите-членки, които обменят информация относно нарушенията, посочени в член 6, параграф 2, или относно обявени за неспособни ръководители на транспортната дейност, спазват процедурата и сроковете, посочени в член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, или според случая, в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1073/2009. Държавата-членка, която получава информация за сериозно нарушение, в резултат на което е постановена присъда или наложена санкция в друга държава-членка, вписва това нарушение в своя национален електронен регистър.

ГЛАВА V

ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ДОКУМЕНТИ

Член 19

Удостоверения за добра репутация и равностойни документи

1. Без да се засяга член 11, параграф 4, за допускане до професията автомобилен превозвач държавата-членка на установяване приема като достатъчно доказателство за добра репутация представянето на свидетелство за съдимост или при липса на такова, на равностойен документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в държавата-членка, в която е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице.

2. Когато държава-членка налага на собствените си граждани определени условия за добра репутация, за които не може да бъде представено доказателство, че са изпълнени, чрез документа, посочен в параграф 1, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки представянето на удостоверение, издадено от компетентен съдебен или административен орган в държавата(ите)-членка(и), в която(ито) е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице, което удостоверява, че тези изисквания са спазени. Това удостоверение се отнася до конкретната информация, взета под внимание в държавата-членка на установяване.

3. Ако посоченият в параграф 1 документ или посоченото в параграф 2 удостоверение не са издадени от държавата(ите)-членка(и), в която(ито) е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице, те може да бъдат заменени с клетвена декларация или официална декларация, направена от ръководителя на транспортната дейност или от всяко друго имащо отношение лице пред компетентен съдебен или административен орган или, когато е уместно, пред нотариус в държавата-членка, в която е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице. Този орган или нотариус издава удостоверение, което потвърждава истинността на клетвената декларация или на официалната декларация.

4. Посоченият в параграф 1 документ и посоченото в параграф 2 удостоверение не се приемат, ако се представят след повече от три месеца от датата на издаването им. Това условие се прилага и за декларациите, направени в съответствие с параграф 3.

Член 20

Удостоверения, свързани с финансовата стабилност

Когато държава-членка налага на собствените си граждани определени изисквания за финансова стабилност наред с предвидените в член 7, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки, представянето на удостоверение, издадено от компетентен орган в държавата(ите)-членка(и), в която(ито) е пребивавал ръководителят на транспортната дейност или всяко друго имащо отношение лице, което удостоверява, че тези изисквания са спазени. Това удостоверение се отнася до конкретната информация, която се взема под внимание в новата държава-членка на установяване.

Член 21

Удостоверения за професионална компетентност

1. Държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност удостоверението, което съответства на образаца в приложение III и което е издадено от орган или структура, надлежно оправомощени за тази цел.

2. Удостоверение, издадено преди 4 декември 2011 г. като доказателство за професионална компетентност съгласно действащите към тази дата разпоредби, се счита за равностойно на удостоверение, което съответства на образца в приложение III, и се признава като доказателство за професионална компетентност във всички държави-членки. Държавите-членки могат да изискват притежателите на удостоверения за професионална компетентност, валидни само за вътрешни превози, да се явят на изпитите или части от изпитите, посочени в член 8, параграф 1.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Санкции

1. Държавите-членки установяват система от санкции за нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки съобщават тези разпоредби на Комисията до 4 декември 2011 г. и ѝ съобщават незабавно всички последващи изменения, които ги засягат. Държавите-членки гарантират, че всички такива мерки ще бъдат прилагани без дискриминация, основана на националността или мястото на установяване на предприятието.

2. Посочените в параграф 1 санкции включват по-специално спиране на действието на разрешението за упражняване на професията автомобилен превозвач, отнемане на разрешението и обявяване в неспособност на ръководителя на транспортната дейност.

Член 23

Преходни разпоредби

Предприятията, които преди 4 декември 2009 г. разполагат с разрешение за упражняване на професията автомобилен превозвач, спазват разпоредбите на настоящия регламент до 4 декември 2011 г.

Член 24

Взаимопомощ

Компетентните органи на държавите-членки си сътрудничат тясно и си помагат взаимно при прилагането на настоящия регламент. Компетентните органи обменят информация за постановените присъди и наложените санкции за извършени тежки нарушения или друга конкретна информация, която може да окаже влияние върху упражняването на професията автомобилен превозвач, в съответствие с приложимите разпоредби за защита на личните данни.

Член 25

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 18, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт ⁽¹⁾.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 26

Доклади

1. На всеки две години държавите-членки изготвят доклад за дейността на компетентните органи и го представят на Комисията. Този доклад съдържа:

- а) преглед на сектора по отношение на изискванията за добра репутация, финансова стабилност и професионална компетентност;
- б) брой на дадените разрешения по вид и по година, на разрешенията със спряно действие и на отнетите разрешения, брой на обявяванията в неспособност, както и мотивите за тези решения;
- в) брой на издадените всяка година удостоверения за професионална компетентност;
- г) основни статистически данни относно националните електронни регистри и използването им от компетентните органи; и
- д) преглед на обмена на информация с останалите държави-членки съгласно член 18, параграф 2, в който се включват по-специално годишният брой на установените нарушения, за които са били уведомени други държави-членки, получените отговори, както и годишният брой на исканията и получените отговори съгласно член 18, параграф 3.

2. Въз основа на докладите, посочени в параграф 1, на всеки две години Комисията представя доклад относно упражняването на професията автомобилен превозвач пред Европейския парламент и Съвета. В този доклад се съдържа по-специално оценка на осъществяването на обмена на информация между държавите-членки и преглед на функционирането и данните, съдържащи се в националните електронни регистри. Докладът се публикува едновременно с доклада, посочен в член 17 от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8.

⁽²⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1.

Член 27

Списък на компетентните органи

До 4 декември 2011 г. всяка държава-членка представя на Комисията списък на компетентните органи, които е определила за даване на разрешения за упражняване на професията автомобилен превозвач, както и списък на оправомощените органи или структури, които отговарят за организирането на изпитите, посочени в член 8, параграф 1, и за издаването на удостоверенията. Пълен списък на тези органи и структури за цялата Общност се публикува от Комисията в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 28

Съобщаване на национални мерки

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, които приемат

в областта, уредена с настоящия регламент, не по-късно от 30 дни след датата на тяхното приемане и за първи път — до 4 декември 2011 г.

Член 29

Отмяна

Директива 96/26/ЕО се отменя.

Член 30

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се, считано от 4 декември 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 21 октомври 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
C. MALMSTRÖM

ПРИЛОЖЕНИЕ I

I. СПИСЪК С УЧЕБНИТЕ ДИСЦИПЛИНИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 8

Знанията, които се вземат под внимание при официалното признаване на професионална компетентност от държавите-членки, трябва да покриват най-малко изброените по-долу учебни дисциплини за автомобилни превози съответно на товари и пътници. По тези учебни дисциплини кандидатите за автомобилни превозвачи на товари и пътници трябва да достигнат такова ниво на знания и практически умения, каквото е необходимо за управлението на предприятие за превози.

Минималното ниво на знания, посочено по-долу, не може да бъде по-ниско от ниво 3 в структурата на равнищата на подготовка, установена в приложението към Решение 85/368/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, а именно ниво на знания, придобити посредством задължително образование, което е допълнено или чрез професионално обучение и допълнително техническо обучение, или чрез средно образование или друго техническо обучение.

А. Гражданско право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава основните видове договори, използвани в сектора на автомобилния транспорт, както и произтичащите от тях права и задължения;
2. да бъде в състояние да договаря юридически действителни договори за превоз, по-конкретно по отношение на условията за превоз;

във връзка с автомобилните превози на товари:

3. да е в състояние да разгледа искане от страна на негов възложител относно обезщетения за загуба или повреждане на товари по време на превоз или при забавяне на доставката, както и да разбира отражението на такова искане върху договорната му отговорност;
4. да познава правилата и задълженията, произтичащи от Конвенцията за договора за международни автомобилни превози на товари (CMR);

във връзка с автомобилните превози на пътници:

5. да е в състояние да разгледа искане от страна на негов възложител относно обезщетения за телесни повреди на пътници или повреждане на багажа им, причинени от произшествие при превоза, или относно обезщетения при закъснение, както и да разбира отражението на такова искане върху договорната му отговорност.

Б. Търговско право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава условията и формалностите, предвидени за упражняване на търговска дейност, общите задължения на превозвачите (регистрация, търговски книги и т.н.), както и последиците от обявяване в несъстоятелност;
2. да има необходимите знания за различните видове търговски дружества, както и за правилата, които уреждат тяхното образуване и дейност.

В. Социално право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници, да познава:

1. ролята и дейността на различните социални институции, които действат в сектора на автомобилния транспорт (синдикати, съвети на работниците, представители на работниците, инспектори по труда и т.н.);
2. задълженията на работодателите по отношение на социалната сигурност;

⁽¹⁾ Решение 85/368/ЕИО на Съвета от 16 юли 1985 г. относно съответствието между професионалните квалификации на страните-членки на Европейските общности (ОВ L 199, 31.7.1985 г., стр. 56).

3. правилата, които уреждат договорите за работа на различните категории работници, заети в предприятия за автомобилни превози (форма на договорите, задължения на страните, условия на труд и работно време, платен отпуск, възнаграждение, неизпълнение на договора и т.н.);
4. приложимите правила по отношение на периодите за управление на превозното средство, периодите за почивка и работното време, и по-специално разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3821/85, Регламент (ЕО) № 561/2006, Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Директива 2006/22/ЕО, както и практическите мерки за прилагането на тези разпоредби; и
5. приложимите правила относно първоначалната квалификация и продължаващото обучение на водачите, и по-специално тези, които произтичат от Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.

Г. Данъчно право

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници, да познава правилата, които уреждат:

1. данъка върху добавената стойност (ДДС) за транспортни услуги;
2. данъка върху моторните превозни средства;
3. данъците върху определени товарни превозни средства, пътните такси и потребителските такси за ползване на инфраструктура;
4. подоходното облагане.

Д. Търговско и финансово управление на предприятието

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава законодателството и практиките по отношение използването на чекове, менителници, записи на заповед, кредитни карти и други средства или методи на плащане;
2. да познава различните форми на кредитиране (банков кредит, документарен акредитив, гаранционен депозит, ипотека, лизинг, отдаване под наем, факторинг и т.н.), както и произтичащите от тях отговорности и задължения;
3. да знае какво е счетоводен баланс, как се изготвя и как се тълкува;
4. да може да чете и тълкува отчети за приходите и разходите;
5. да е в състояние да прави оценка на финансовото състояние и рентабилността на предприятието, по-специално въз основа на финансовите показатели;
6. да е в състояние да изготвя бюджет;
7. да познава елементите на разходите на предприятието (постоянни разходи, променливи разходи, оборотен капитал, амортизация и т.н.) и да е в състояние да изчислява разходите на превозно средство, на километър, на пътуване или на тон;
8. да е в състояние да изготвя организационна структура за персонала на предприятието като цяло, да организира работни планове и т.н.;
9. да познава принципите на маркетинга, рекламата и връзките с обществеността, включително в областта на транспортните услуги, търговските промоции, изготвянето на досиета за клиентите и т.н.;
10. да познава различните видове застраховки, свързани с автомобилния транспорт (застраховка за отговорност, застраховка „Злополука“) застраховка „Живот“, застраховка, различна от застраховката „Живот“ и застраховка на багаж), както и произтичащите от тях гаранции и задължения;
11. да познава приложенията за електронен пренос на данни в сектора на автомобилния транспорт;

във връзка с автомобилните превози на товари;

⁽¹⁾ Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

⁽²⁾ Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

12. да е в състояние да прилага правилата, които уреждат фактурирането на услугите за автомобилен превоз на товари, както и да познава значението и последиците от правилата Инкотермс;
13. да познава различните категории дружества, извършващи спомагателни дейности при превоз, тяхната роля, функции и по целесъобразност, правно положение;

във връзка с автомобилните превози на пътници:
14. да е в състояние да прилага правилата, които уреждат цените и ценообразуването в обществен и частен превоз на пътници;
15. да е в състояние да прилага правилата, които уреждат фактурирането на услугите за автомобилен превоз на пътници.

Е. Достъп до пазара

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници, да познава:

1. приетите в рамките на сектора нормативни документи, които уреждат автомобилните превози за чужда сметка или срещу възнаграждение, отдаването под наем на промишлени превозни средства, подизпълнението, и по-специално правилата, които уреждат официалната организация на професията, допускането до нея, разрешенията за автомобилни превози в рамките на Общността и извън нея, проверките и санкциите;
2. правилата за създаване на предприятие за автомобилни превози;
3. различните документи, необходими за предоставяне на автомобилни транспортни услуги, и да е в състояние да въвежда процедури за проверка, които да гарантират, че одобрените документи за всеки отделен превоз, и по-специално тези, които се отнасят до превозното средство, водача, товарите и багажа, се съхраняват както в превозното средство, така и в служебните помещения на предприятието;

във връзка с автомобилните превози на товари:

4. правилата, свързани с организацията на пазара на автомобилни превози на товари, както и правилата за обработката на товари и логистиката;
5. формалностите при преминаване на граници, ролята и обхвата на Т-документите и карнетите ТИР, както и произтичащите от използването им задължения и отговорности;

във връзка с автомобилните превози на пътници:

6. правилата, свързани с организацията на пазара на автомобилни превози на пътници;
7. правилата за въвеждане на услуги за автомобилен превоз на пътници и да е в състояние да разработва транспортни планове.

Ж. Технически стандарти и технически аспекти на дейността

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава правилата относно масата и размерите на превозните средства в държавите-членки, както и процедурите, които следва да се спазват в случай на извънгабаритни товари, които представляват изключение от тези норми;
2. да е в състояние да избира превозните средства и техните компоненти (шаси, двигател, предавателна система, спирачна система и т.н.) според нуждите на предприятието;
3. да познава формалностите, свързани с одобрението на типа, регистрацията и техническите прегледи на тези превозни средства;
4. да знае какви мерки трябва да бъдат предприети за намаляване на шума и за борба със замърсяването на въздуха от емисии на отработени газове от моторни превозни средства;
5. да е в състояние да съставя планове за периодична поддръжка на превозните средства и тяхното оборудване;

във връзка с автомобилните превози на товари:

6. да познава различните видове съоръжения за товарене и обработка на товари (заден капак, контейнери, палети и т.н.) и да е в състояние да въвежда процедури и да дава инструкции за товарно-разтоварни операции (разпределение, стифиране, подреждане, укрепване, закрепване на товари и т.н.);
7. да познава различните техники на комбиниран автомобилен и железопътен превоз и комбиниран „ро-ро“ превоз;
8. да е в състояние да прилага процедури за спазване на правилата за превоз на опасни товари и отпадъци, по-конкретно произтичащите от Директива 2008/68/ЕО ⁽¹⁾, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 ⁽²⁾;
9. да е в състояние да прилага процедури за спазване на правилата за превоз на развалящи се хранителни продукти, по-конкретно произтичащите от Спогодбата за международните превози на развалящи се хранителни продукти и за специалните транспортни средства, които трябва да се ползват при тези превози (АТР);
10. да е в състояние да прилага процедури за спазване на правилата за превоз на живи животни.

3. Пътна безопасност

Кандидатът трябва по-специално, във връзка с автомобилните превози на товари и пътници:

1. да познава изискванията за квалификация на водачите (свидетелство за управление, медицински свидетелства, свидетелства за годност и т.н.);
2. да е в състояние да предприема необходимите мерки, които да гарантират, че водачите спазват действащите правила, забрани и ограничения за движение в различните държави-членки (ограничения на скоростта, предимство, ограничения за спиране и паркиране, използване на светлини, пътна сигнализация и т.н.);
3. да е в състояние да разработва инструкции за водачите как да проверяват дали спазват изискванията за безопасност, свързани със състоянието на превозните средства, тяхното оборудване и товари, както и относно превантивните мерки, които трябва да се предприемат;
4. да е в състояние да установява процедури, които да се спазват в случай на произшествие, и да прилага подходящи процедури за предотвратяване на повторни произшествия или тежки нарушения на правилата за движение;
5. да е в състояние да прилага процедури за правилното укрепване на товарите и да познава съответните техники за това;

във връзка с автомобилния превоз на пътници:

6. да има основни познания за пътната мрежа в държавите-членки.

II. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ИЗПИТА

1. Държавите-членки организират задължителен писмен изпит, който могат да допълнят с незадължителен устен изпит, за да установят дали кандидатите за автомобилни превозвачи притежават необходимото ниво на знания по учебните дисциплини, изброени в част I, и по-специално дали са в състояние да използват инструменти и техники, свързани с тези дисциплини и да изпълняват предвидените задължения по ръководство и координация.

- a) Задължителният писмен изпит се състои от две части:

- i) писмени въпроси, съдържащи или въпроси с няколко посочени отговора (четири възможни отговора), или отворени въпроси, или съчетание от двете системи,
- ii) писмени упражнения/ситуационни задачи.

Минималната продължителност на всяка част е два часа.

- б) Когато се организира устен изпит, държавите-членки могат да предвидят участието в него да става след успешно положен писмен изпит.

⁽¹⁾ Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1).

2. Когато държавите-членки организират и устен изпит, те трябва да определят относителната тежест на точките за всяка една от трите части, което не може да бъде по-малко от 25 % и повече от 40 % от общия брой възможни точки.

Когато държавите-членки организират само писмен изпит, те трябва да определят относителната тежест на точките за всяка част, което не може да бъде по-малко от 40 % и по-голямо от 60 % от общия брой възможни точки.

3. За всички изпити кандидатите трябва да получат средно най-малко 60 % от общия брой възможни точки, като за всяка една част трябва да са получили най-малко 50 % от възможните точки. Държава-членка може да намали процента от 50 % на 40 % само за една от частите на изпита.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Защитни елементи на удостоверението за професионална компетентност

В удостоверението трябва да са включени най-малко два от следните защитни елементи:

- холограма;
 - специални нишки в хартията, видими на ултравиолетова светлина;
 - най-малко един ред с микротекст (печатът е видим само под лупа и не може да бъде възпроизведен от фотокопирни машини);
 - осезаеми при допир букви, символи или мотиви;
 - двойно номериране: сериен номер и номер на издаване;
 - фон със защитни характеристики, включващ мотиви с плетеници (гийоши) от тънки линии и ирисов печат.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Образец на удостоверението за професионална компетентност

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(цвят: бежов от палитрата Pantone — формат DIN A4, целулозна хартия с тегло 100 g) m² или повече)

(текст на официалния(ите) език(ци) или на един от официалните езици на държавата-членка, която издава удостоверението)

Отличителен знак на съответната държава-членка ⁽¹⁾

Наименование на оправомощения орган или структура ⁽²⁾

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА АВТОМОБИЛНИ ПРЕВОЗИ НА ТОВАРИ/ПЪТНИЦИ ⁽³⁾

№

С настоящото

удостоверявам, че ⁽⁴⁾

роден на В

издържа успешно изпита (година:; сесия:) ⁽⁵⁾, необходим за получаване на удостоверение за професионална компетентност за автомобилни превози на товари/пътници ⁽³⁾, съгласно Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач ⁽⁶⁾.

Настоящото удостоверение представлява достатъчно доказателство за професионална компетентност съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 1071/2009.

Издадено в на ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Отличителните знаци на държавите-членки са: (B) Белгия, (BG) България, (CZ) Чешка република, (DK) Дания, (D) Германия, (EST) Естония, (IRL) Ирландия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (I) Италия, (CY) Кипър, (LV) Латвия, (LT) Литва, (L) Люксембург, (H) Унгария, (M) Малта, (NL) Нидерландия, (A) Австрия, (PL) Полша, (P) Португалия, (RO) Румъния, (SLO) Словения, (SK) Словакия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединено кралство.

⁽²⁾ Предварително определен за целта орган или структура от всяка държава-членка на Европейската общност, който(ято) отговаря за издаване на настоящото удостоверение.

⁽³⁾ Ненужното се зачертава.

⁽⁴⁾ Фамилия и име; място и дата на раждане.

⁽⁵⁾ Данни за изпита.

⁽⁶⁾ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51

⁽⁷⁾ Печат и подпис на оправомощения орган или структура, който(ято) издава удостоверението.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Най-тежки нарушения за целите на член 6, параграф 2, буква а):

1. а) Превिшаване с 25 % или повече на ограниченията, наложени за шест- или четиринадесетдневните периоди на управление.
б) По време на дневен период на управление — превишаване с 50 % или повече на максималното време за управление без прекъсване или без почивка от най-малко 4,5 последователни часа.
 2. Липса на тахограф и/или устройство за ограничаване на скоростта или използване на подправено устройство, което може да изменя данните от уредите за регистриране и/или устройството за ограничаване на скоростта, или подправяне на тахографските листове или данните, свалени от тахографа и/или картата на водача.
 3. Управление без валидно удостоверение за техническа изправност, ако такъв документ се изисква съгласно общностното законодателство, и/или управление при много тежка неизправност, *inter alia*, на спирачната система, кормилната уредба, колелата/гумите, окачването или шасито, която би могла да доведе до такъв непосредствен риск за пътната безопасност, който води до решение за спиране от движение на превозното средство.
 4. Превоз на опасни товари, забранени за превозване или превоз на такива товари в забранени или неодобри контейнери или без да бъдат обозначени върху превозното средство като опасни товари, което застрашава човешки живот или околната среда до степен, която води до решение за спиране от движение на превозното средство.
 5. Превоз на пътници или товари без валидно свидетелство за управление или превоз, осъществен от предприятие без валиден лиценз на Общността.
 6. Управление с подправена или чужда карта на водач или с карта, която е била получена въз основа на неверни твърдения и/или подправени документи.
 7. Превоз на товари при превишаване на максималната допустима маса в натоварено състояние с 20 % или повече за моторни превозни средства с допустима маса в натоварено състояние, която превишава 12 тона, и с 25 % или повече за моторни превозни средства с допустима маса в натоварено състояние, която не превишава 12 тона.
-